

DETEKTIV SEDLINA - 15.

Neděle, 17 květen 2020

Alfréd Chlopina netušil, že když zakopával bednu s fotografiemi, někdo ho páťec jenom sledoval. Někdo, kdo byl zatím na svobodě, ale komu hrozí trest za vydání. Damián Petáek. Á-kal si, že pomoct policii nemusí být v jeho situaci na úkodu. A tak páťjel podat sváctví, že vidí Chlopina něco zakopávat na zahradě. Tráanováj ihned zmobilizovala všechny sly.

Žij vím to kála, obrátila se v-tá zoslavná na Sedlina, že žežkoneň toho grázla dostaneme.

Sedlina však její entusiasmus mřnil: žežJeitá jsme nepáteskoili. Pokud schoval vražednou zbraň, pak ho májme, ale mohl schovat i něco jiného.

ŽA co asi? Snad veeťmi, co mu nechutnala?e, neodpustila si ironii Tráanováj.

Sedlina tedy ml.

Měli s sebou psy, a řizem se Chlopina zahrada stala páťedmátem zájmu, která by policistům zviděli množ archeologů.

ŽTady něco je, ozvalo se něhle.

Zraky všech se upřaly k jakosi dáťevná bedně.

Tráanováj táomáť neděchala. Váťmíla, že t-mto je páťpad koneň vyťen.

Odklopila vko, a vzala do ruky fotografie. ŽVražednáj zbraň sice není, pronesla poněkud zklamaně, žežale podvejte se na toto, a podala Sedlinovi sněmek zvrážďná Moniky Barejovů.

Chlopina byl znovu zatěn, a opřt popřal, že by vražďil.

ŽÁ el jsem fotit. Kdybych narazil na něco záj-mavého. A ona tam ležela, no.

ŽA to ti, ty parchante, májme vťit?e, neudřela se Tráanováj.

ŽVáťte si, emu chcete, stěhl se do sebe Chlopina.

ŽNemyslám si, že tohle bude jako dákaz staťe, vyjídťil sváť pochybnosti Sedlina. žežBude opakovat, že ji naťjel mrtvou, ale pouze ji vyfotil.

â€žNeohlásil trestní ½ Ä•in.â€œ

â€žTo jstá â€“ ale mezi tã-m a vraã¼dou je docela rozdã-l, á¼e?â€œ, sarkasticky se uã¼klã-bl Sedlina.

â€žVy mu tedy vã¼ã-te?â€œ

â€žNemyslã-m si, á¼e je vrahem â€“ to je celã©.â€œ

â€žTentokrãjt ho tu trochu podusã-meâ€œ, Truã¼anovã© zajiskã¼milo v oã¼ã-ch.

Sedlina jenom pokã¼val hlavou. â€žJo, to mã¼ã-me. Tã-m se asi nic nezkazã-.â€œ

Sedlina s Truã¼anovou probã-rali, jak nalã-ã-it na Koã¼ã-ka past.

â€žTa Kreã¼atovã¼ ho vylã¼kã¼ â€“ a my si musã-me urã-it, kam. Nã¼kam, kde se mã¼ã-me skrã¼t v blã-zkã¼m okolã-, abychom mohli vã¼as zasã¼hnout. Bude tã¼eba vytipovat mã-sto.â€œ

â€žV jejã-m bytã¼?â€œ

â€žTam to prã¼vã¼ nepã¼jde. Nenã-, kam se schovat. Budeme to muset risknout nã¼kde venku.â€œ

Sedlina si prochã¼zel detaily rã¼znã¼ch mã-st.

â€žCo tohle?â€œ â€“ ukã¼zalã¼ ipkou myã¼ji na mã-sto na mapã¼ na monitoru.

â€žTo je ta starã¼ cihelna?â€œ

Sedlina pã¼mikã¼vl. â€žKolem je les a kã¼oviny. Vevnitã¼ se naã¼ji lidi mã¼ã¼ou rovã¼ã¼ skrã¼t. Bude mã-t u sebe vysã-laã¼ku. Nejlepã¼ã¼ bude, kdyã¼ se s nã-m sejde tady u tã¼ polorozpadlã¼ zdi.â€œ Sedlina naã¼jel fotografii zmã-nã¼ budovy i zã-dky v pozadã-.

â€žDobã¼me, to by siã¼loâ€œ, souhlasila Truã¼anovã¼.

â€žKrom toho budu chtã¼t, aby dva naã¼ji lidi hlã-dali okolã- jejã-ho bytu â€“ a jeden ji sledoval na kaã¼dã¼m kroku. Samozã¼ejmã¼ ne okatã¼. Pokud Koã¼ã-k vraã¼dil â€“ a zdã¼ se, á¼e minimã¼lnã¼ jednou ano, nezastavã- se pã¼ed niã¼m. Kreã¼atovã¼ ho zaã¼ne vydã¼rat â€“ domluvã- si s nã-m schã¼zku â€“ ale on moã¼nã¼ nebude chtã¼tã¼ekat. Mã¼ã¼e ji zkusit pã¼epadnout v jejã-m bytã¼.â€œ

Truã¼anovã¼ pã¼mikã¼vla.

Jindã¼mã¼ka Kreã¼atovã¼ vymã¼kala na mobilu nã¼sledujã-cã- zprã¼vu: â€žVã-m, co jsi udã¼lal. K. miã¼ekla vã¼echno. I o tvã¼ dceã¼mi. Chci sto tã¼ã¼ a budeã¼ mã-t klid.â€œ

Stanovila den,ã¼as na pã¼jtou hodinu rannã- a mã-sto â€“ u bã¼valã¼ cihelny.

Blik. Zprã¼va odeslã¼na.

Poã¼ã¼tala minuty a vyfukovala cigaretovã¼ kouã¼m.

Byloã¼ jasã¼, á¼e jednã¼ s vrahem, kterã¼ nebude

vÁ;hat udeÁ™it znovu.

Policie jÁ- slÁ-bila ochranu â€“ tak jistÁ. Ale kde má; zaruÁ•eno, Á¾e se to nezvrtne? UvÁ›domila si, jak moc chce Á¾Á-t. AÁ¾ ji to samotnou pÁ™ekvapilo.

SouÁ•asnÁ› chce, aby ten hajzl zaplatil. V jeho vÁ›ku uÁ¾ by mohl bÁ½t trest doÁ¾ivotÁ-m. Pro KvÁ›tu to udÁ›lÁ; j. RÁ;da. AspoÁ^ si nebude pÁ™ipadat jako takovÁ; svinÁ›.

Display na jejÁ-m mobilu se nÁ;hle rozsvÁ-til.

â€žDobÁ™e, budu tam.â€œ

PÁ™ijde jÁ- to zlovÁ›stnÁ› struÁ•nÁ©. TuÁ;Á- boudu? RadÁ›ji nechce myslet na to, co se mu honÁ- hlavou.

MojmÁ-r KoÁ^aÁ™Á-k nevÁ-, kudy kam. PoldovÁ© uÁ¾ to vÁ›dÁ-. A ta mrcha KreÁ;atovÁ; ho má; v hrsti. Mohla se spojit s poldama?

Ne, ta bude na prachy, uklidÁ^uje se. Ta esemeska to pÁ™ece potvrzuje. Chce se sejÁ-t. DÁ; jÁ- sto litrÁ^- â€“ a ona bude chtÁ-t dalÁ;Á-. Ne â€“ to musÁ- utnout. Ale co kdyÁ¾ je to na nÁ›j naaranÁ¾ovanÁ©?

NedokÁ;Á¾e se soustÁ™edit. Sakra, zakleje pro sebe. MusÁ- to vymyslet jinak. UmlÁ•Á- ji dÁ™Á-ve.

Omrkne si, jak by se k nÁ- nejlÁ©pe dostal.

NynÁ-

se dostÁ;vÁ; ke zpÁ-sobu provedenÁ-. Tamten nÁ-Á¾ zahodil, vezme si jinÁ½. Ale byl by rÁ;d, kdyby se to tentokrÁ;t obeÁ;ilo bez krve. Vezme si Á°tlÁ½ kabel â€“ ten jÁ- omotÁ; kolem krku. MusÁ- ji pÁ™ekvapit â€“ a sÁ-lu má;.

Hlava mu div nepraskne. A co bude potom? Zase se vÁ;echno vrÁ;tÁ- do starÁ½ch kolejÁ-? MÁ; ohromnÁ½ strach, Á¾e uÁ¾ to nebude moÁ¾nÁ©.

AÁ¾ se mu to totiÁ¾ lÁ-bÁ- nebo ne, vzruÁ;ilo ho to â€“ a svÁ½m zpÁ-sobem se mu to zalÁ-bilo. Nebude má-t nutkÁ;nÁ- vraÁ¾dit znovu a znovu? A jak dlouho mu to asi má-Á¾e vydrÁ¾et?

A jak dlouho má-Á¾e vydrÁ¾et ten vumÁ;lkovanÁ½ Á¾ivot s tou svou dÁ-rou? Ne, on uÁ¾ na vÁ½bÁ›r nemÁ;. Na to uÁ¾ nechal povÁ›stnÁ½ Rubicon daleko za svÁ½mi zÁ;idy.

MarkÁ©ta BroÁ¾anovÁ; celou noc nespala. Á©EÁ;st jÁ- probreÁ•ela, Á•Á;st propÁ™emÁ½Á;lela. K Á•emu takovejhle Á¾ivot vlastnÁ› je?

Osprchovala se, oblÁ©kla, nalÁ-Á•ila. JeÁ;tÁ› si nesmÁ- zapomenout s sebou vzÁ-t nÁ-Á¾. UÁ¾ je jÁ- vÁ;echno jedno. SoustÁ™edÁ- se na to jedinÁ©, co jÁ- jeÁ;tÁ› dÁ;vÁ; nÁ›jakÁ½ smysl.

Do ruky vezme igelitovÁ½ pytlÁ-k s dÁ;mskÁ½mi vlasy. RyÁ;avÁ½mi. UsmÁ›je se. Tohle je jejÁ- majstrÁ;tyk. VÁ;e si dÁ; peÁ•livÁ› do kabelky a papÁ-rovÁ½m kapesnÁ-kem si usuÁ;Á- zarudlÁ© oÁ•i. JiÁ¾ neplÁ;Á•e.

SnaÁ¾Á- se to znovu celÁ© probrat bod po bodu.

Vezme do ruky mobilnÁ- telefon a vytoÁ•Á- jedno Á•Á-slo.

Ctibor

HavrÅnek je nervÅznÅ-. Zkontroluje na mobilu Åas. Snad to stihne. VÅ-, Å¾e by nemÅl Åe" ale neumÅ- si pomoct. HlavnÅ, aby ho nikdo nevidÅl.

Je rozrÅitÅ½, ani nevnÅ-mÅj, co mu Tereza ÅTMÅ-kÅj.

Jenom houkne nÅco v tom smyslu, Å¾e dnes se zdrÅÅ- a dorazÅ- pozdÅji.

ÅŽTaky nÅco mÅmÅœ, zaÅjvotiÅTMÅ- Tereza. ÅŽPak bychom mohli skoÅit jeÅjtÅ veÅer zapaÅTMit, co ÅTMÅ-kÅjÅj?Åœ

Ctiborovi se sice vÅbec nechce Åe" ale svou nechuÅ potlaÅÅ-. ÅŽJasnÅ, dobrej nÅjpadÅœ, pokusÅ- se o ÅsmÅv. Nejde mu to, je kÅTMÅœovitÅ½. Nervozita z nÅho pÅTMÅ-mo ÅiÅjÅ-.

PolÅ-bÅ- Terezu a uÅ¾ je pryÅ. CelkovÅ mu je nÅjak nevolno.

Jan

KlecÅ-rek je zoufalÅ½. Bez matky, ponechÅjn sÅjm sobÅ. MusÅ- ÅTMÅjÅj, jak si vydÅlÅj aspoÅ na nÅjem a jÅ-dlo. ZaÅal pracovat v jednom skladu. HrubÅj manuÅjlnÅ-prÅjce Åe" domÅ pÅTMichÅjzÅ- naprosto vyÅjÅavenÅ½.

LidÅ© ho nenÅjvidÅ- Åe" to usmrceÅ- kocoura se stÅjle ÅTMÅjÅj. UvidÅ-, jak to dopadne. NejspÅ-Åj by se mÅl nÅkam odstÅhovat.

UvÅdomuje si, jak straÅjnÅ moc nenÅjvidÅ- Å¾enskÅ© Åe" hlavnÅ holky. NedokÅjÅ¾ou ho ocenit, jsou povrchnÅ-. VzbuzujÅ- v nÅm agresi. UÅ¾ ho napadlo, co vÅjechno by jim udÅlal. HlavnÅ tÅ© jednÅ© Åe" tÅ© KreÅjatovÅ©.

PÅTMistihne se, jak mu po tvÅjÅTMÅ-ch stÅ©kajÅ- slzy vzteku kombinovanÅ©ho s naprostou bezmocÅ-.

MarkÅ©ta BroÅ¾anovÅj dorazila na smluvenÅ© mÅ-sto. Bylo to opÅt v lese, vlastnÅ kousek od mÅ-sta, kde se naÅjlo tÅlo Moniky BareÅjovÅ©.

UslyÅjela nÅjakÅ½ zvuk a ohlÅ©dla se. PÅTMichÅjzel. Srdce se jÅ- rozbuÅjilo. Radim KrnÅjvek byl tÅ©mÅjÅTM u nÅ-.

ÅŽJsem rÅjda, Å¾es pÅTMiÅjel.Åœ

Nic

jÅ- na to neodpovÅdÅl.

Podala mu pytlÅ-k s vlasy. ÅŽTady mÅjÅj ten dÅkaz.Åœ

ÅŽTakÅ¾e to udÅlal tvÅj fotr?Åœ

PÅTMikÅ½vla. ÅŽA moje vraÅ¾da na nÅho bude takÅ© ukazovat. Sepsala jsem dopis, v nÅmÅ¾ pÅ-Åju, Å¾e jestli se mi nÅco stane, mÅ-Å¾e za to mÅj otec. Pak mi jenom musÅ-Åj ufiknout trochu vlasÅ Åe" a nÅkam mu je dÅt. Jo Åe" poÅkejÅœ, sÅjhla do kabelky. ÅŽTady je ten dopisÅœ, podala mu ho. ÅŽKdyÅ¾tak poldÅm ÅTMekneÅj, Å¾e jsem se otce bÅjla a ten dopis ti svÅjÅTMila, Å¾e ho mÅjÅj dÅt policii, kdyby se mi cokoli stalo.Åœ

Vypadala odhodlaná, a a¾ z nÁ- Ájel strach.

ÁžTady máÁíâœ, pronesla tiÁje a podala mu velkÁ½
kuchyÁskÁ½ nÁ-Á¾.

ÁžTen pak zahoÁ• â€ a dej pozor, aÁ¥ od krve
neuÁpinÁ-Á; ten dopis.âœ

Radim KrnÁívek opatrnÁ se vÁel rukojeÁ¥ noÁ¾e.
ZdÁilo se vÁjak, Á¾e vÁihÁi.

ÁžTak chceÁ; pomstÁ-t svou sestru, ne? Má©ho fotra
zavÁ™ou na doÁ¼ivotÁ- â€ tak na co ÁekÁíÁíâœ, kÁ™ikla na nÁho MarkÁ©ta. Rozepnula si
blÁ-zku a doslova se mu nastavila. ÁžTak dáleÁjeâœ, Áípitla netrpÁlivÁ a zavÁ™ela oÁi.

JenÁ¾e vysvobozujÁ-cÁ- rÁina nepÁ™ichÁízela.

ZadÁ-vala se na KrnÁívka.

ÁžMÁíÁ; dÁ-kaz, Á¾e to byl tvÁj otecâœ, vyhrkl
KrnÁívek â€ a ruka drÁ¾Á-cÁ- nÁ-Á¾ se mu silnÁ chvÁla. ÁžTak ho dejme policii â€ a
nemusÁ-me dálat celÁ© tohle kolem.âœ

ÁžNemÁ-Á¾eÁ; to vzdÁjtâœ, Á¾adonila. ÁžVÁdÁl jsi
pÁ™edem, Á¾e uÁ¾ nechci Á¾Á-t. Souhlasil jsi. MusÁ-Á; to dotÁjhnout, srabeâœ,
z prosebnÁ©ho tÁnu pÁ™eÁjla do vzteku. ÁžTy má chvÁt, rozumÁ-Á;?âœ

Radimovi se nadÁíle tÁ™Áísla ruka. ÁžJÁ;
ne-nemÁ-Á¾uâœ, vykoktal ze sebe.

To
uÁ¾ ho ale MarkÁ©ta pevnÁ chytla za ruku s noÁ¾em, pÁ™istoupila k nÁmu
blÁ-Á¾ â€ a prudce jeho rukou hnula smÁrem ke svÁ©mu bÁ™ichu. VykÁ™ikla bolestÁ- â€ a
vzÁípÁ-tÁ- jÁ- z tÁla vystÁ™Á-kla krev.

Radim ucukl, Á-Á-mÁ¾ výtÁíhl zakrvavenÁ© ostÁ™Á-
z jejÁ-ho tÁla. MarkÁ©ta se bolestÁ- kroutila na zemi.

ÁžTak má dorazâœ, Á°pÁla.

Ale Radim zahodil nÁ-Á¾ daleko od nÁ-. Vzal do
ruky mobil a vytoÁil zÁíchrannou sluÁ¾bu.

Sedlinovi a Peckovi se prÁívÁ ohlÁísil
policista, kterÁ½ sleduje jistou osobu. ÁžHm â€ tak prÁ½ obhlÁ-Á¾Á- okolÁ- bytu
KreÁíatovÁ©âœ â€ zadÁ-val se Sedlina na Pecku.

PÁ™epojili ho na TruÁ¾anovou, kterÁ; celÁ© akci
velela a kterÁ; se pÁ™emÁ-stila blÁ-Á¾ k Á™ece.

ÁžAsi jste má chvÁ pravdu â€ to se brzy dozvÁ-meâœ,
konstatovala tÁ©MÁ™ bez emocÁ- Veronika TruÁ¾anová.

ÁžKreÁíatovÁ; vyÁjla z domu a má-Á™Á-
k Á™ece. NÁíÁ; cÁ-l se pustil za nÁ-.âœ

„Dobře, rozumím – sledujte je“ a budete připraveni zasáhnout.

Bylo znát, že je Sedlina nervózní. Asi jako rybář, kterému se právě ve vodě začal hřbat prut a on čeká, co vlastně vytáhne.

„Pájde po něm, prohlásil potichu. „Máji bůžt dalá, aby to celá neskončilo u Moniky Barešiové.“

Minuty se nesutečně vlekly.

Veronika Truhanová seděla ve voze v dostatečné vzdálenosti a čekala. V dalekohledu ji viděla jak Jindřichu Krejčovou, která se vydala na obhlídku cihelny, u ní se máj pozdět setkat s Květiným vrahem, tak postavu v černé bundě s kapucí, která jí přestala dbát na bezpečnost a právě u útky pod mostem ji dostihla.

Truhanová dala kolegům pokyn k akci. Zrovna ve chvíli, kdy postava v kapuci vytáhla z kapsy náž.

Krejčová se otočila. „Kdo jste?“ vytkla vyděšeně.

„Šťá se na ni hodlal vrhnout, když se mu začaly ozvalo: „Policie, odhroťte zbraň.“

Ohlédl se a koukal do namířených hlavních.

Upustil náž na zem a zvedl ruce nahoru.

Truhanová Sedlinovi s Peckou oznámila, že vraha dopadli i s pramenem vlasů Moniky Barešiové.

„Máme ho, konstatoval s uspokojením Sedlina.

„Koho? Koažka?“ zeptal se Pecka.

„Ne, ten jejtá počká. Klečrka.“

„No jasně – ten Ájmejd Honza. To je fakt rodinka.“

„To je, souhlasil Sedlina. „Ale nejdná se o Honzu Klečrka, ale Filipa.“

Výjetkováná vraždy Květy Staškové nakonec dostalo nová impuls. Některý bezdomovec objevil zakrvavené Ájaty a zjistilo se, že patřá Koažkovi. Policie tak upustila od riskantního tahu s volavkou a Koažka zatkla. Konfrontovala ho s nalezenými stopami. Bylo prokázáno, že krev Staškové se nacházá na oděvu Koažka.

Ten se po vydatném zápřání nakonec přiznal.

„Jo, udělal jsem to. Vyděrala mě.“

Sedlina si tu zhroutenou trosku před sebou potěšně dná přehláel. Už neměl před sebou sebevědomého sportovce – ale zlomeného starce bez jakékoli motivace k životu.

â€žP™edpokldm, e Sta™-nov věděla, že jste zneu-val i svou dceru. Lenku. Mon ob.â€œ

Koa™-k na chvíli zvedl hlavu. Jako by p™emjlel, co vjechno chce ™-ct. Nakonec dospěl k njzoru, e nyní- už je vjechno jedno.

â€žJo, spal jsem s ní-â€œ, odvětil, jako by zmiňoval, e jel ráno do price autobusem.

â€žA j se domn-vm, že jste ji i zabilâ€œ, dodal Sedlina.

Vjimi si, jak to v Koa™-kov tvj zakubalo.

â€žTohle nemjte jak dokázat.â€œ

â€žNemm, souhlasil Sedlina â€“ ale jsem p™esvden, že jste to udlal. Platil jste j- byt. Mon vás vyd-rala, e vjechno pov-, co j v-m.â€œ

Zdálo se, že se Koa™-k p™enesl myšlenkami nkam jinam. Působil nep™-tomnm dojmem.

Hlavn- bylo, že se p™iznal k vrad Sta™-nov â€“ a popsal podrobnosti, kter mohl znjt pouze vrah. Sedlina doufal, že za to dostane aspo patnáct let. Raději by byl, kdyby tenhle zmetek vyfasoval doživotí- â€“ ale to si od nynj-ho soudnictví- slibovat nemůže.

â€žJak jsi věděl, že sledovat zrovna Filipa? A jak to, že i když nemaj lidi, ti na ty sledovky kvnuli?â€œ, obrátil se Oliver na Anton-na Sedlinu.

â€žKdy jsem viděl u Tajny Ferencová strach, jak jsme odhalovali poměr jej-ho syna s Monikou Bareovou. Jakmile jsem p™ipustil, e Tajna m motiv, musel jsem se zabývat okolností-, e m komplice. Vlastn pak už dvalo smysl jedin ™een-. Došlo mi, že z™ejm ve vězení- navázala s Filipem Klec-rkem poměr. Njak ho p™esvdila, a j- prozradí-, kam schoval vražednou zbra a pramen vlas Krnjvkov â€“ a že ho dostane ven. To ona zabila Bu™-nskou. Prost si vytipovala náhodnou ob â€“ aby Moniku u mohl zabít znovu Filip. Bylo to jednoduch â€“ a p™-mo belsk.

Vzpomněl jsem si, jak patolog viděl u druh oběti urit nesrovnalosti. Mn ran, ne tak hlubok. A u Moniky to už bylo opět podobn jako v první-m p™-pad, u Julie.

T-mhle jsem hlavn argumentoval. Jednak motivem Tajny ochránit svého syna, jej-m monm napojen-m na Filipa â€“ a určitými anomáliemi v proveden- druh vrad. Z™ejm jsem to podal vmluvn, protože mi na to kvli.

Filip je ochoten vypovídat â€“ takže nebude problém Tajnu usvědčit. P™imla ho, aby zabil i Kreatovou â€“ protože viděla, že se po™id moc ometm kolem Moničiny vrady â€“ a hlavn jej-ho Richarda.â€œ

â€žA kde schovjval Klec-rek n a vlasy obětí-?â€œ

â€žV tã© zdi u cihelny. Kdyã¼ naãji lidã© sledovali Klecã-rka, vidãli ho tam. Pod jednã-m uvolnã-nã½m kamenem si udãlal skrã½ãji. A nãco jsme tam naãjili â€“ nelegãjlnã- stã™elnou zbraã. O tã© nãjm doufãjm jeãjtã, nãco povã-.â€œ

â€žTakã¼e jsi s Filipem nepochybil.â€œ

â€žNeã™ã-kãjm, ã¼e mã to netããã-. Ale uã¼ jsem se smã™oval s variantou, ã¼e jsem se pã™ehmãjtl. Stãjt se to mã-ã¼e. Filip je ale typickã½ nãjsilnã-k. ã½e ho Julie opustila, neunesl. Jeho ego bylo ranã-nã© â€“ a celã jeho frustrace vyvã™ela na povrch tã-m nejobludnãjãã-m zpã-sobem. Ferencovãj mu nabã-dla zpã-sob, jak se dostat z lochu â€“ a on toho vyuã¼il.â€œ

Filip Klecã-rek vypadal klidnã. Nehroutil se, nezapã-ral. Zdãjlo se, ã¼e se smã-ã™il se skuteãnostã-, ã¼e dohrãjl â€“ a snad mu to i bylo jedno.

â€žPã™iznãjvãjte se tedy k vraã¼dãjm Julie Krnãjvkovã© a Moniky Bareãjovã©?â€œ

â€žPã™iznãjvãjmãœ, konstatoval lakonicky bezbarvã½m hlasem.

â€žCo nãjm ã™eknete k vraã¼dã? Buã™ã-nskã©?â€œ

â€žTo udãlala Tãjãa. Pã™esvãdãila mã, abych jã-ã™ek, kam jsem ukryl Julãiny vlasy a nã-ã¼.â€œ

â€žProã jste jã- odstãihl ty vlasy?â€œ

â€žAbych ji ponã-ã¼il, abych mãl suvenã½r, nãco na pamãtku. Moãnãj taky, abych zmãjtl policii.â€œ

â€žFerencovãj vãjm ã™ekla, ã¼e mãjte zabã-t Kreãjatovou?â€œ

â€žNo jo. ã½e prej se moc ochomã½tãjte kolem Richarda â€“ a ã¼e to musã- pã™estat. A ã¼e tohle je dãsnãj kurva â€“ a ã¼e jã-ã¼koda nebude.â€œ

â€žJak jste zabil Bareãjovou?â€œ

â€žVãdãl jsem, kam chodã- bãhat. Dal jsem na cestu takovou figurã-nu â€“ a tu pak ukryl do rokle u silnice, kde ji vyzvedla Tãjãa.â€œ

â€žV tã© vaãjã- skrã½ãji jsme naãjili stã™elnou zbraã. Co nãjm k tomu ã™eknete?â€œ

â€žTu mi dala Tãjãa. Chtãla se zbavit toho debila. Manã¼ela. Sehnala si ji â€“ ale pak jã- doãjlo, ã¼e bude podezã™elãj, kdyã¼ to udãlãj sama. Tak jsme plãjnovali, ã¼e ho sejmu jã.â€œ

â€žJsem pã™esvãdãenãœ, zadã-val se na Klecã-rka Sedlina, â€žã¼e vy byste ho pak brzy nãjsledoval. Asi by se vãjs zbavila na tã© vaãjã-chatã. To vãjm nedochãjzelo?â€œ

Klecã-rek se na Sedlinu zadã-val prãjzdnã½m pohledem: â€žMãjã¼ivot je dãjvno na hovno. S Tãjãou jsme si aspoã trochu uã¼ili. Byla snad prvã-, kdo pro mã, nãco udãlã.â€œ

â€žPã™esto jste jã- teã pomãrnã rychle shodil.â€œ

â€žMnã, uã¼ je vãjechno jednoãœ, konstatoval Klecã-rek lhostejnã. â€žProstã to nevyãjlo.â€œ

To Ferencová byla v¹/₂bojn¹/₂á. Nejprve zap¹/₂řala. Pot¹/₂ byla konfrontov¹/₂na s v¹/₂pov¹/₂d¹/₂ Klec¹/₂rka. Asi do posledn¹/₂chv¹/₂le doufala, ¹/₂že si zahraje na ryt¹/₂á¹/₂ e ¹/₂“ a ¹/₂že ji z toho vynechá.

¹/₂Žkdo jin¹/₂ ne¹/₂ vy mohl zab¹/₂t Bu¹/₂á¹/₂nskou? Zabíla jste ji jenom proto, aby mohl Filip ven. Jak s t¹/₂m m¹/₂á¹/₂ete ¹/₂á¹/₂t?¹/₂

¹/₂ŽByla to prvot¹/₂á¹/₂dn¹/₂ coura. Jako ta Bare¹/₂ov¹/₂ ¹/₂“ ale ta byla hor¹/₂á¹/₂. Kdybych to neud¹/₂lala, Richarda by zni¹/₂la. Zachr¹/₂nila jsem ho.¹/₂

V o¹/₂á¹/₂ch j¹/₂ bl¹/₂skalo.

¹/₂ŽVy si snad opravdu mysl¹/₂te, ¹/₂že jste sv¹/₂ho syna spasila?¹/₂

¹/₂ŽTaky ¹/₂že spasila¹/₂, tvrdo¹/₂á¹/₂jn¹/₂ na n¹/₂ho vy¹/₂á¹/₂kla. ¹/₂ŽPouze jsem napravila, co jin¹/₂ pokazili.¹/₂

¹/₂ŽA p¹/₂á¹/₂ t¹/₂ n¹/₂á¹/₂prav¹/₂ jste ¹/₂la p¹/₂á¹/₂es mrtvoly.¹/₂

Jenom se na n¹/₂ho d¹/₂vala. Sedlinovi bylo z toho pohledu nevolno. ¹/₂á¹/₂kal si, jak je r¹/₂d, ¹/₂že tento p¹/₂á¹/₂pad dosp¹/₂l ke sv¹/₂mu konci. U¹/₂ se j¹/₂m nebude muset zaob¹/₂rat.

N¹/₂co v¹/₂jak je¹/₂á¹/₂ bylo t¹/₂eba do¹/₂á¹/₂it. Stavili se s Peckou v nemocnici za Bro¹/₂á¹/₂anovou. U¹/₂ se že sv¹/₂ho zran¹/₂n¹/₂ zotavuje. Nem¹/₂la by m¹/₂t trval¹/₂ n¹/₂á¹/₂sledky ¹/₂“ tedy fyzick¹/₂ povahy.

Radima Krn¹/₂vka ji¹/₂ vyslechli. Sd¹/₂lil jim, ¹/₂že to cel¹/₂ vymyslíla Bro¹/₂á¹/₂anová. U¹/₂ m¹/₂li v ruce i jej¹/₂ dopis, v n¹/₂m¹/₂ p¹/₂á¹/₂je, ¹/₂že m¹/₂ ze sv¹/₂ho otce strach ¹/₂“ a ¹/₂že si je jist¹/₂, ¹/₂že vra¹/₂d¹/₂ on.

¹/₂ŽNen¹/₂vid¹/₂la ho¹/₂, vypov¹/₂dal se sklopenou hlavou Krn¹/₂vek.

¹/₂ŽNa¹/₂la si m¹/₂. Spali jsme spolu. Pak mi ¹/₂ekla, ¹/₂že to jej¹/₂ otec ur¹/₂it¹/₂ ud¹/₂lal ¹/₂“ jako ty vra¹/₂dy. ¹/₂že zabil i mou sestru. A Mark¹/₂ta furt dokola opakovala, ¹/₂že nechce ¹/₂á¹/₂t. A ¹/₂že kdy¹/₂ ji zabiju, vysvobod¹/₂m ji ¹/₂“ a jej¹/₂ho otce zatknete. Nebyl jsem ale schopn¹/₂ to ud¹/₂lat. To ona m¹/₂ chytla za ruku a ten n¹/₂á¹/₂ si tam vrazil sama ¹/₂“ mus¹/₂te mi v¹/₂á¹/₂it¹/₂, rozvzlykal se.

Kdy¹/₂ se trochu uklidnil, zeptal se: ¹/₂ŽAle jak to, ¹/₂že m¹/₂la ty vlasy? Nebo ty nepat¹/₂ily t¹/₂ Bare¹/₂ov¹/₂?¹/₂

Na tohle se pr¹/₂v¹/₂ pot¹/₂á¹/₂bovali zeptat Bro¹/₂á¹/₂anová.

Mark¹/₂ta Bro¹/₂á¹/₂anová nezap¹/₂řala.

¹/₂ŽJeho, pros¹/₂m, nest¹/₂hejte¹/₂, strachovala se Bro¹/₂á¹/₂anová o Krn¹/₂vk¹/₂ osud. ¹/₂ŽNedok¹/₂zal by m¹/₂ zab¹/₂t. To byl cel¹/₂ m¹/₂ pl¹/₂in. Nem¹/₂m u¹/₂, pro co ¹/₂á¹/₂t¹/₂ ¹/₂“ ne¹/₂ekla to nijak melodramaticky. Sp¹/₂á¹/₂ rezignovan¹/₂, unaven¹/₂, jako hol¹/₂ fakt.

¹/₂ŽTy vlasy byly Moniky Bare¹/₂ov¹/₂.¹/₂

PÁ™ikÁ½vla.

â€žJo, naÁjla jsem je v otcovÁ½ch vÁ›cech.
NechÁjval si je tam jako nÁ›jakou svÁjst. NechutnÁ©â€œ, oÁjila se.

â€žVy jste ale vÁ›dÁ›la, Á½e vÁjÁj otec nenÁ- vrah?â€œ

Jako by otÁjzku neslyÁjela.

Po chvÁ-li mlÁ•enÁ- vyhrkla: â€žPro mÁ› to vrah je.
MÁ› zabil uÁ¾ dÁjvno.â€œ

Sedlinovi

jÁ- bylo lÁ-to. MladÁj holka, kterou ovlÁjdajÁ- bÁ›si. Nebude to mÁ-t v Á¾ivotÁ›
lehkÁ©. Bude muset podstoupit psychiatrickou lÁ©bu a nÁ›jakou terapii. NÁ›kdy se
rodiÁ•e na svÁ½ch dÁ›tech umÁ›jÁ- sakra podepsat, povzdychl si. TakovÁ½ uÁ¾ ale tento
svÁ›t je.

VilÁ©m BroÁ¾an pÁ™iznal, Á½e BareÁjovÁj byla pro
nÁ›ho drogou. â€žTy jejÁ- vlasy â€“ Á™ekl jsem si jÁ- o pramen â€“ a dala mi ho. Byla tak
se mnou poÁ™Ájd.â€œ Nerad to pÁ™ipouÁjtÁ›l, ale byl jÁ- umanutÁ½.

Pecka

Sedlinovi oznÁjmil svÁ›j Áºmysl od policie nadobro odejÁ-t. â€žMÁjm nabÁ-dku od HanÁ•iny
rodiny. Budu dÁ›lat v kanclu jednÁ½ bezpeÁ•nostnÁ- agentury. Budou tam vÁ›tÁjÁ-
prachy a vÁ-c Á•asu.â€œ

AntonÁ-n Sedlina se na Olivera zadÁ-val

zvlÁjÁjtnÁ-m pohledem. Vzdychl si. â€žBudeÁj mi chybÁ›t, Olivere â€“ ale co nadÁ›lÁjm. Byl
jsi dobrej parÁ½Ájk.â€œ

Oliver se zazubil. â€žA ty dobrej ÁjÁ©f. VÁjichni

si mysleli, Á½e tu vraÁ¾dÁ- nÁ›jakej sÁ©riovej vrah â€“ a ty jsi rozlouskl, Á½e Ájlo o
nÁ›co ÁºplnÁ› jinÁ½ho â€“ a Á½e vrazi byli dva. To prostÁ› klobouk dolÁ›. A moc dÁ›kuju,
Á½es mÁ› vÁ¾dycky podrÁ¾el.â€œ

â€žHlavnÁ› pozor na Á¾enskÁ½, Olivere, ty tÁ› jinak
zniÁ•ej.â€œ

Oliver se smutnÁ› usmÁjil. â€žTo je se mnou tÁ›Á¾kÁ½,
mno. Ale tady budu pod dozorem â€“ budu si muset dÁjvat velkÁ½ho majzlaâ€œ, pronesl
Oliver zkrouÁjenÁ›.

â€žCo Hanka, jak snÁjÁjÁ- tÁ›hotenstvÁ-?â€œ

â€žObÁ•as vyÁjiluje â€“ ale jo, dobrÁ½â€œ, mÁjchl rukou
Oliver.

â€žA zvu tÁ› na rozluÁ•kovej veÁ•Á-rek za mÁ›sÁ-c.â€œ

â€žRÁjd pÁ™ijduâ€œ, houkl na Olivera Sedlina.

MyÁjlenkami

ale jÁ¾ byl nÁ›kde zcela jinde. PÁ™emÁ-tal, kam se tato spoleÁ•nost vÁ›bec mÁ-Á½e
hnout. Oliver pomÁ›rnÁ› dost pije. A nenÁ- sÁjm. Tuhle poslouchal profesora
MiovskÁ©ho, jakÁ½ Á½e je alkohol v Á©eeskÁ© republice problÁ©m. PÁ™Á-mo kolosÁjlnÁ-.
ZÁjvislost lidÁ- na nÁ›m je znaÁ•nÁj â€“ a tito lidÁ© majÁ- dÁ›ti, chodÁ- volit, jsou
drÁ¾iteli stÁ™elnÁ½ch zbranÁ-. Pak je tu drogovÁj zÁjvislost â€“ a zÁjvislost na lÁ©cÁ-ch,
zejmÁ©na psychofarmakÁjch. Sedlina se neubrÁjnil, aby nepomysliil na MarkÁ©tu
BroÁ¾anovou.

Kdy¾ pÁ™ipoÁ•te fakt, Á½e ze Ájkol vychÁjzejÁ-
prÁjzdnÁ© schrÁjinky bez nÁjzoru, opÁ›t propadÁj silnÁ©mu pocitu zmaru
s beznadÁ›jÁ-.

Jak má majitel vlastní mladí lidé vyhládky. Ten kařpar Kraus v televizi veřejně pronáží, že byt je vlastní luxusní zboží, na nějž zdaleka v jejich nedosáhnou a že to je normální. A že právo dle stojně bydlet je zvrácenost. Sedlinovi však spíše je zvráceně pátípadě, když v taktina mladých lidí za chvíli ani nedosáhne na hypotéku a že by jim bude na hony vzdálen. To sám bude platit o automobilech. Poátí se totiž zpátí-sátí- emisní normy a ceny nových aut rostou. Tohle opravdu není prostě pátí-znívě pro zakladatelů rodiny. Navíc ta nejistota z mezinárodního dání, když svatoví v ilka má se vypuknout doslova kdykoli. Ne, Sedlina si nepřijde jako starý zapáklí káři káři hlava do pásku.

Ze svého je mu tak nějak trpko, nevolno, smutno.

Tařina Ferencová má laja za máti-že nejmeně na pátadvacet let. Nakonec však odsouzena nebyla. Něk se jí do vězení podařilo propařovat kapsli s prudkým jedem a tím tato ambiciózně pránínička svou životně pouk ukončila.

Sice se vyjetí ovalo, jak je mořná, že se dostala k jedu a nic z jí snadno kromě propuštění ně jakého chudíka, jen se dostal do pozice obětního beránka, se nestalo. Sedlina si byl jist, že v tom věkem bude máť prsty a tefan Ruhál a že nemá, jak to dokázat. Nemohl potěbovat, aby tchyně jeho dcery byla stále dokola vládněna bulvářem jako vražednice. To sám si ovšem určil nepřítel ani Tařina. Je mořná, že Ruhala o jed pošlala a spáchala skutečnou sebevraždu. Tak ale nešlo vyloučit, že se Ruhál postaral, aby to tak vypadalo.

Ctibor Havřínek si oddechl, že už ho nikdo nebude spojovat s těmi mordy. Otrnulo mu a tak ho napadlo, že Terezu už vlastní nepotěbuje. Zrovna, když se jí to chystal oznámit, ho však přestihla a s smávkou na rtech mu oznámila žežradostnou novinu a že z nich budou rodiče. Ctibor jenom naprázdno polkl a uvědomil si, že pokud se chce jistě lidem zavdat a spolčit, že ho nechají dlat kariéru, nemá se taktivně partnerku poslat k vodě. Zvláště, když se ta partnerka skvěle ideologicky osvětila.

Másto rozchodu se tak začala chystat svatba.

Svatby se dočkala i Jindřichová Krejčatová. Došlo jí, že by se měla nějak finančně zajistit a že její dosavadní zpátí sobě oběivý je vysoce rizikové.

Vilém Brožan byl ideálně cěl. Omotala si ho kolem prstu a po jisté strážce ho naprosto uspokojila. Podobně jako Tereza se postarala, aby pravidelně se opakující menstruační cyklus byl na pár měsíců přerušován.

Chudí k Markéta a že pomyslel si Sedlina. Nejenže dostala macechu a že její zlé ská sourozence, k němu asi dvakrát vátí pouto máť nebude.

Filip Klecár dostal za vraždu Moniky Bareňové a pokus o vraždu Jindřichovy Krejčatové jedenadvacetiletý trest. Ani se neodvolával. Zdálo se, že je mu už úplně věchno jedno.

Eva Holatová dostala za pokus o vraždu osm let natvrdo. Odvolala se.

Jana Klecárka i Alfrída Chlopinu považoval
Sedlina za zasovanu bomby. Jan Klecár se odstáhoval, zato Chlopina zůstal
tam, kde to znal.

Radim
Krnávek nakonec odsouzen nebyl – zato začal docházet na terapii. Podobně jako
Markéta. Ti dva navázali takový podivný vztah, kdy nevěděli, zda spolu chodí – ale
nedokázali se rozejít. Tak v jejich pádu byl osud natolik
zlomyslný, že Markéta pádla do jiného stavu. Dokonce čekala dvojčata.

Mojmír Kořák šel sedět na osmnáct let.
Vraždou dcery se mu bohužel prokázal nepodařilo. I tak pádil rozsudek jako
jistou formu doživotí.

Hana Kořáková se nechala rozvést a po ase
se opět vdala za o deset let mladšího prodávče v knihkupectví.

Dalším dětem šel krizi také u
Ferencových. Richardova manželka měla svému choti tentokrát porodit syna.

Dalibor Ferenc se ze smrti své manželky
oklepal poměrně rychle. Dělal stádu své sexuální partnerky jako na báňské cestě
a šel si, že znovu se jí ženit nehodí.

Sedlinovi bylo celkově ze všeho toho
pokrytectví a z nánosů páteřky a falše vyložené zle. Tento pocit byl
umocněn vyhoštěním Notre-Dame, a to v ase pámedvelikonošním. Evropa, je
nená- schopná uchránit své historické a kulturní klenoty a symboly, jednoduše
nená- schopná páteř-t. Ne v současném uspořádání a za stávkářské-
politického kursu.

Sedlinovi na mysli opět vytanulo slovo
žníprava. Ano, ta by byla zapotřebí – jenže, jak má vypadat? O nípravu páce
usilovala i Tařina Ferencová a jak to dopadlo? Še šla pámes mrtvoly a co
vlastně zachránila? Tak jistě, manželství- jejího syna nadále trvá, to ano – ale
za jakou cenu? A jaká bude má- život jeho další- potomek?

Sedlinovi pášlo, že tyto otázky si snad ani
nikdo neklade. Protože kdyby si je někdo kladl, musel by své vypadat
diametrálně jinak. Jenže na takovou změnu zatím rozhodně nic neukazovalo.
MAREK EZANKA